

FRANK EINSTEIN

4

és az
EVOGYORSÍTÓ
SZUPERÖV

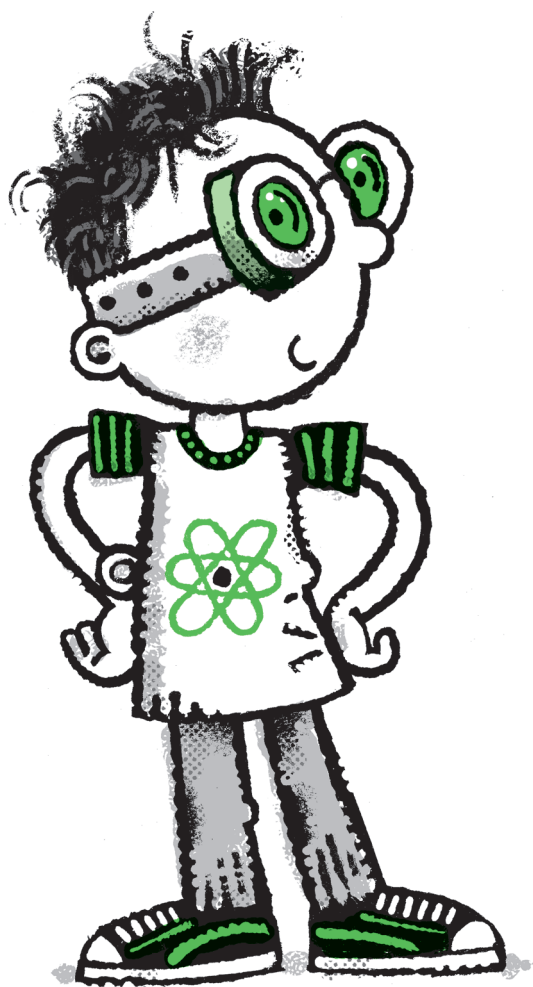

A ROPI SZERZŐJÉNEK AJÁNLÁSÁVAL!

JON SCIESZKA

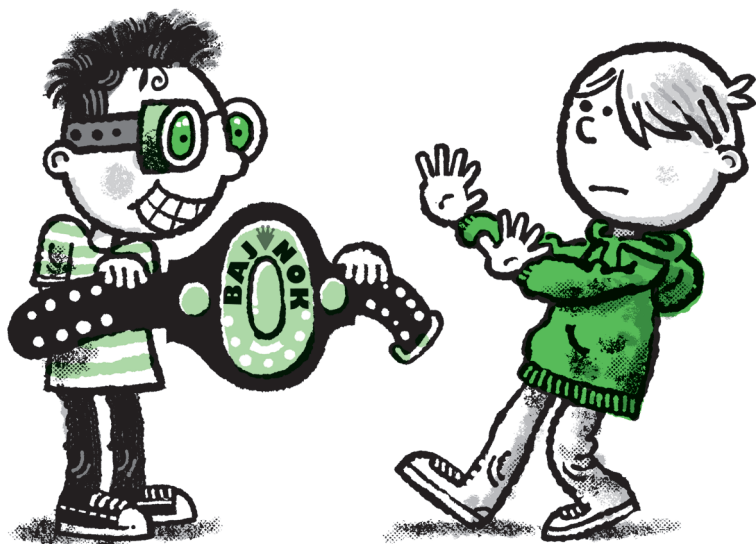
A RAJZOKAT KÉSZÍTETTE: BRIAN BIGGS

FRA EINS

ANK TEIN

és az EVOGYORSÍTÓ SZUPERÖV

JON SCIESZKA

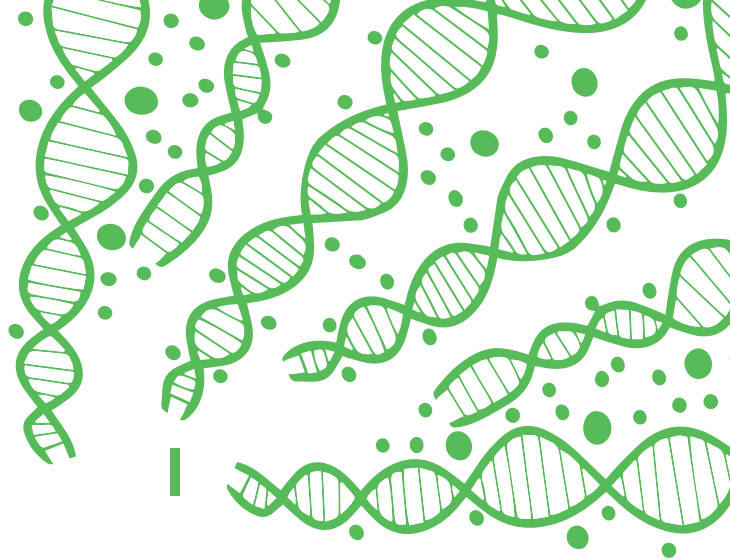
A RAJZOKAT KÉSZÍTETTE: **BRIAN BIGGS**

Könyvmolyképző Kiadó
Szeged, 2019

EGY FEKETE-NARANCSSÁRGA SZÍNEKBEN POMPÁZÓ királylepke
(A) megrebbenti a szárnyait...
...mire bekapja egy ragadós nyelvű, zöld-fekete
leopárdbéka (B)...
...amit erre befal egy magasra ugró pizstrángsüger (C)...
...amire aztán lecsap egy éles karmú rótfarkú ölyv (D)...
...amibe pedig egy szökkenéssel belemar egy fehér-na-
rancssárga csíkos házimacska (E)...
...amit aztán végigkerget az erdőn egy csaholó vadász-
kutya (F)...
...amit pedig megtorpant két kiabáló embergyerek zsiva-
ja (G)...

- F EJELEK!

– Rúgok!

A kutya csak nézi, hogyan csepi-
mást a két kisember a réten.

– Lefoglak!

– Kiterítelek!

A kutya nem érzi étel szagát: nem érti, min verekszik a
két embergyerek.

– Rád ülök!

– Nem eresztlek!

Egy nagyobbra nőtt ember jelenik meg a tisztás szélén.

– Frank! Watson! – kiált Al nagyapa. – Nem segítenétek
inkább felverni a sátrat?

– Óóóó – sóhajt csalódottan Frank Einstein.

– Esélyed sem volt – mondja neki a barátja, Watson.

Frank elengedi Watson fejét. Watson elengedi Frank lábát.

– És csipkedjétek magatokat! – kiáltja oda Al nagypapa. – Különbösen még a végén Atomizom Al rendet vág köztetek egy könyörtelenül kifektető keresztfogással!

Előrehajol, és az izmait fitogtatja, mint egy pankrátor.

Watson meglepetten pillant Frankre.

– Azt mondta, Atomizom Al? Csak nem pankrátor volt régen a nagypád?

Frank lesöpri a földet és a fűszálakat a nadrágjáról.

– Sosem kérdeztem. De nem lennék meglepve.

A kutya felhorkant, majd visszacsámborog az erdőbe.

A csíkos macska egy juharfa lombjának menedékében nyalogatja a jobb mancsát.

Frank odanyújtja Watsonnak a kezét, és felsegíti. Watson leemel egy csillogó arany díszövet az egyik bokorról. Ez a birkózóversenyük trófeája.

– A döntő mérkőzést később folytatjuk! – mondja Watson.

Frank kikapja a kezéből az övet.

– Még két másodperc, és feladtad volna! – A feje fölé emeli a trófeát. – Éééés a bajjnokkkk: FFFFFrrrrraaaaaank EIN-STEIN!

Watson egy karateütéssel visszaszerzi az övet Franktól.

– Álmodozz csak! Minden a terveim szerint ment!

A két srác nevetni kezd. Megállnak a rét közepén, és körülnéznek: fölöttük napsütötte felhők vonulnak a mélykék égen, mellettük méhek döngicsélnek a nyíló lóherék körül, mögöttük pedig egy tó és az erdő fái árasztják jellegzetes illatukat.

– Ez mekkora királyság már! – szól Watson. – Erdő, fák, természet, nyári szünet. Nincs semmi dolgunk, csak lábat lógatni meg hülyülni.

Frank végignéz a méheken, a virágokon, majd felpillant a fölöttük köröző ölyvre és a fán bujdosó macskára. Ő mást lát, mint a barátja.

– Nekünk ez királyság, persze. De csak mert mi vagyunk a tápláléklánc csúcsán. De nézz körül alaposan, Watson! Nem felejtethjük el, hogy mi is mindennek a részei vagyunk. Minden élőlény rokona egymásnak.

– És milyen találó, hogy erről épp a Darwin Nemzeti Parkban beszélgetünk! Ugyanis Charles Darwin volt az a

tudós, aki az életet a fennmaradásért folytatott küzdelemnek nevezte. Minden egyes percben résen kell lenned, ha nem akarsz valaki ebédje lenni.

– Jó, hát ez mondjuk elég sötét – mondja Watson. – De legalább egy ideig most nem kell félnünk attól az alamuszi T. Edisontól meg a gonosz majmától, Csimpénz úrtól. És még horgászhatunk is.

Frank rácsap Watson díjbirkózó övére.

– Mert mi vagyunk a tápláléklánc csúcsa!

– És a csúcson lenni csúcs!

– Meg az is csúcs, hogy végre lazíthatunk kicsit, és nem kell folyton vészhelyzeteket megoldanunk...

A két srác végigsétál a tisztáson, átugrik egy kis patak fölött, és elindul a sátorhelyük felé.

Egy durranás, farecsegés, egy kiáltás, egy puffanás és egy vúpúpozó sziréna töri meg az erdő késő délutáni álmos csendjét.

– Ezt elkiabáltam... – mondja Frank, és Watsonnal együtt szaladni kezdenek a sátrak felé.

Épp ott, ahol a sátraiknak kellene lenniük.

– Níííííííííííí–Nóóóóóóóó, Níííííííííííí–Nóóóóóóóóóó,
Níííííííííííí–Nóóóóóóóóóó!

– Gyáááá! Húúúú! Hááh!

– Atyaég! – szörnyülködik Watson. – Lehet, hogy mégsem mi vagyunk a tápláléklánc csúcsán? Az a hatalmas valami épp most falja fel a sátrainkat!

Frank felkap egy nagyobb letört ágat, és megsuhogtatja, mint egy bunkósbotot.

– És megtámadta Al nagyapát is! Meg kell mentenünk! Gyere!

– Várjál! Mi van, ha a Nagyláb az?

– Akkor megpróbálhatod lefejezni!

Frank rohanni kezd a rikoltozva vagdalkozó szörnyedelem felé.

– Próbálj nagynak tűnni! – kiáltja Watsonnak. – Megvadnak és hangosnak!

– Níííííííííííí–Nóóóóóóóó, Níííííííííííí–Nóóóóóóóó, Níííííííííííí–Nóóóóóóóó!

– Gyááá! Húúú! Hááh!

Frank és Watson rávetik magukat az ágkupacra.

– Megmentünk, nagypapa! – kiált Frank, és rácsap a sátrat beterítő ágakra. – Ezt neked!

Watson megfejezi a sátorban lévő ismeretlen lényt.

– Ááááuuuuuu!

– Níííííííííííí–Nóóóóóóóó, Níííííííííííí–Nóóóóóóóó, Níííííííííííí–Nóóóóóóóó!

– Gyááá! Húúú! Hááh!

Valami megragadja Franket, és köré tekeredik, akár egy óriáskígyó.

Frank hiába kalimpál és rugdos, nem tud szabadulni.

Watson a földön fetreng és a fájó fejét fogja.

– Níííííííííííí–Nóóóóóóóó, Níííííííííííí–Nóóóóóóóó, Níííííííííííí–Nóóóóóóóó!

– Gyááá! Húúú! Hááh!

Az ide-oda rángó sátor tetejébe hordott ághalom egyszer csak szerteszét repül.

Frank és Watson pedig meglátja a szörnyet, aki a ricsajért felelős.

– Níííííííííííí–NÓÓÓÓÓÓÓ, Níííííííííííí... ó! – vijjogja egy kicsi robot.

– Klink! – hökken meg Frank.

– Gyááá! Hú... hoppá! – kiáltja Al nagyapa, és közben a levegőt üti-vágja, félrecsúszott szemüveggel a fején.

– Összeverekedtél Al nagyapával? – értetlenkedik Watson.

Frank hátrafordul, hogy megnézze a szörnyet, ami foglyul ejtette. Csakhogy nem egy szörny az.

– Klank?! Ti meg mégis mit csináltok?

– **Al nagypapa azt mondta, hozzunk fát** – feleli Klank.

Al nagypapa a helyére tolja a szemüvegét.

– Talán egyértelműbbé tehettem volna, hogy nem egy egész fát kérek. Azt hittem, ránk támadt valami! Beindult az önvédelmi ösztönöm. Klink meg teljesen begazolt.

Klink megigazítja a webkamera-szemét.

– Nem „gazoltam be”. Csupán bekapcsolódott az új biztonsági riasztórendszerem a ránk hulló növényzettől.

Klank leteszi Franket a földre.

– Francba! – mondja Watson. – Már azt hittem, láthatom Nagylábat.

Al nagypapa felnéz a lenyugvó napra. Úgy számolja, hogy körülbelül még félóraig lesz világos.

– Fontosabb dolgunk van, mint a Nagyláb-fogás. Küldetésünk van, még hozzá a Főfőnöktől.

– Óóó, szuper! – mondja Watson, és előhúz egy nagyítót.

– Egy titkos kémküldetés? Ugye? Ugye?!

Al nagypapa kibányássza a sátrat az ágak alól.

– Először verjük fel a sátrakat! Aztán válaszolok mindenre.

– **Úúú, úúú!** – pittyeg Klank. – **Kérdezhetek? Honnan lehet tudni, hogy egy elefánt járt a hűtődben?**

Klink idegesen hátraperdíti a fejét.

– Hogy mi? Remélem, ez nem egy újabb illogikus vicc felvezetése.

– **Hmmmmmm?** – berreg Klank.

– Nem akarok értelmetlen dolgokat hallani. Kisülnek tőlük az agyi áramköreim.

Watson felnevet.

– Én azért szeretném hallani. Honnan lehet tudni, hogy egy elefánt járt a hűtőben?

– **Elefántlábnyomok vannak a vajon!**

Watsonból kibuggyan a nevetés.

– Ha-ha-ha.

– **Bzzzzzzzzrrrrrrrr** – kerreg Klink. – **Nem! Ez nem lehet igaz! Bzzzzzzz.**

Klink agya megpróbál elképzelni egy elefántot a hűtőben. Klink agya kezd felforrósodni.

Watson csak nevet tovább.

– Ha-ha-ha.

– **Elefánt... hűtő... lábnyom... neeeeeee!**

Fvummp!

Klink egyik áramköre kisül, és a robot leáll.

– A manóba már! – mondja Frank. – Légyszi, ne csináljátok ezt többet! Most újra kell indítanunk. Már megint.

– Oké! – csapja össze Al nagypapa a tenyerét. – Csapjunk a lecsóba! Sátrakat fel! Aztán meg majd elmondom, miért is vagyunk itt!

Tücskök ciripelnek.

Baglyok huhognak.

– Ugyanis nem csak táborozni jöttünk...

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

